

عنوان مقاله:

بررسی وضعیت پراکنش تابستانه و پاییزه آهو ایرانی در منطقه شکار ممنوع قراویز کرمانشاه

محل انتشار:

سومین همایش ملی سلامت، محیط زیست و توسعه پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

پیمان کرمی - دانشجوی کارشناسی ارشد ارزیابی و آمایش سرزمین، دانشگاه هرمزگان

یحیی اسماعیل پور - استادیار گروه مرتع و آبخیزداری، دانشگاه هرمزگان

صابر قاسمی - استادیار گروه محیط زیست، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بندرعباس

مظفر شریفی - استاد گروه زیست شناسی، دانشگاه رازی کرمانشاه

خلاصه مقاله:

به منظور تهیه نقشه پراکندگی و محدوده پراکندگی آهو در منطقه شکار ممنوع قراویز در یک دوره تابستانه و پاییزه سال 1392 طی 12 بازدید میدانی و 120 ساعت محدوده پراکندگی بررسی شد. به این منظور منطقه شکار ممنوع قراویز به دو بخش تقسیم و حضور آهوی ایرانی با مشاهده مستقیم و غیرمستقیم یعنی آثار و شواهد به جای مانده شامل: سرگین، ردپا، محل استراحت ثبت شد. در مجموع 189 رأس مشاهده و 80 مورد آثار و شواهد حضور حیوان ثبت شده است. پس از پیمودن مسیرها و ثبت اطلاعات صحرایی انتقال نقاط حاصل از پیمایش های صحرایی به نرم افزار Map source و Arc GIs روی نقشه منطقه انجام شد. در این بررسی مشخص شد بیشترین نقاط حضور آهو و مشاهده آهو در زیستگاه دشتی با کاربری اراضی مرتع و دیم بوده است. بر طبق آمار در سال های گذشته جمعیت آهو در منطقه شکار ممنوع قراویز رو به افزایش بوده است بصورت تخمینی حدود 300 رأس، این در حالی است که سایر شرایط برای گونه مساعد نیستند از جمله عوامل نامساعد مشاهده شده در منطقه می توان به حضور عشایر، فعالیت های سازمان های دولتی و غیردولتی، ساختن سد، عملیات راه داری، کارخانه شن و ماسه اشاره کرد تمام این عوامل از یک سو ورود دام به منطقه بدون برنامه و مشخص بودن ظرفیت برد از سوی دیگر باعث شده است که شرایط برای زیستن آهو برای زندگی در این منطقه نامساعد و عملاً به جمعیتی منزوی تبدیل گردند.

کلمات کلیدی:

آهوی ایرانی، پراکندگی، منطقه شکار ممنوع قراویز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/250933>

